

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Tintin i la bicicleta

Des de la Fosbury parlem dels esports més enllà del futbol, i tot i que a la revista hi tenim una secció de còmics relacionats amb el tema, no ens volem allunyar dels clàssics. I començarem per en **Tintin**. Creat per **Hergé**, les seves aventures es van començar a publicar per fascicles a la revista Le Petit Vingtième l'any 1929. Des d'aleshores aquest periodista ha anat recorrent món i descobrint nous llocs sempre amb l'esport amb un paper secundari.

En aquest primer post volem parlar de la bicicleta, i la veritat és que els pedals i les dues rodes no van ser mai massa de l'agrat d'Hergé, i per tant de Tintin. **Només quatre àlbums, dels vint-i-quatre que hi ha, contenen dibuixos de bicicletes.**

Els repassem:

– A **El Lotus Blau**, pàgina 22, en Tintín puja a una bicicleta per escapar dels seus perseguidors. Ho va fa a bord d'una bicicleta de carretera molt bàsica, de plat i pinyó únic, i sembla que amb fre a contrapedal. La màquina era tan bàsica que no tenia un transportí perquè Milú s'estalviés una galopada. El viatge dura poc, quatre vinyetes, i en Tintin s'estampa contra un camió.

– A **Les 7 Boles de Cristall**, pàgines 45 i 46, dos policies van en bicicleta, també bàsica i sense frens, i a la pàgina 55 hi surt un ciclista anònim.

– A **L'Afer Tornassol**, pàgina 13, un dels curiosos que es reuneixen a la porta de Moulinsart va amb bicicleta, i a les pàgines 37 i 38, hi ha una bicicleta a la plaça del poble.

– A **Les Joies de la Castafiore**, a les pàgines 50 i 51, el pianista Igor Wagner va al poble amb la vella bicicleta del majordom Néstor. Una màquina amb quadre masculí de barra horitzontal, lleugera de complements (no té ni graella del darrere), i manillar de passeig anglès. De la mateixa manera, a la pàgina 58, Tintín, amb en Milú instal·lat en una cistella al darrere, també van en bicicleta al poble de Moulinsart.

Marxant de la bicicleta pròpiament dita, una mena de "quatricicle" que va amb carrils surt a **Tintín al país dels soviets** (pàgines 20 i 21) o un tricicle a **Tintín al Tibet** (pàgina 8), sense ser bicicletes pròpiament dites.

Sorpren, també, que no podem trobar una vella bicicleta o velles peces de bicicleta

Vist a la xarxa

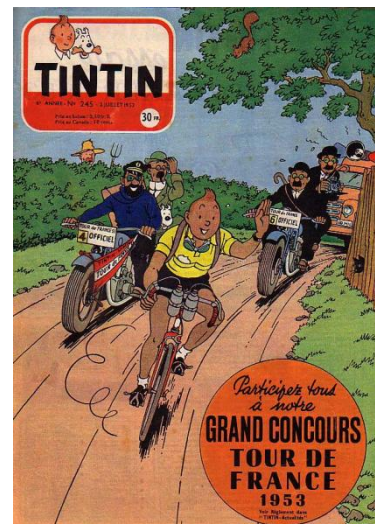
Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

(quadres, rodes, manillars, etc...) en els munts d'objectes en escenes extreïdes dels mercats de segona mà que surten als còmics (**L'orella escapçada**, **El Secret de l'Unicorn**) entre els distribuïdors de la ferralla, en àtics o soterranis (**Tresor de Rackham el Roig**, **Les Joies de la Castafiore**). Això sí, hi ha dues rodes de bicicleta antigues en un carret d'una fàbrica d'embotits a Tintín a Amèrica, pàg. 53.

Com veieu Hergé no anava en bicicleta, i Tintín ho paga.

Anècdota per acabar: el reporter va córrer el **Tour de França**. Va ser a la portada de la seva revista Tintín el 2 de juliol de 1953, i tenia uns acompanyants molt especials. Val la pena mirar-ho!

(Font: **FOSBUDIRY** - Redacció - 8 de juny 2015)

Col·lecció «Figuras de Tintín»

Torna a començar, ara distribuïda per "Círculo de lectores" per als seus socis. La modalitat es per subscripció mensual amb un enviament inicial de 3 figures + 3 llibres + 3 passaports + 1 article de regal dels de la revista "Círculo" per 24,98 euros. La resta de lliuraments constarà de 2 figures + 2 llibres + 2 passaports + 1 article de la revista per 34,98 cada un fins a un total de 29. A més hi ha els regals que oferia Planeta en la seves subscripcions: una litografia (97x16,6), un escenari amb miniatures de Tintín, Haddock i Milú de La Lluna i una tassa de Haddock.

Pot ser un indicatiu del volum de vendes que estan tenint?

Potser en tenen un magatzem ple i no saben que fer-ne...

Potser els acabaran venen com els cotxes de capsa grana, a 7 euros al Encants o a "Stock Llibres" del carrer Comptal de Barcelona.

Potser...

Obre portes a Londres la major exposició sobre Hergé, el pare de Tintín

Tintín ha aterrat a Londres per viure una nova aventura a l'exposició que explora l'univers d'Hergé, el dibuixant belga que va donar vida al reporter més famós del món del còmic. La mostra, que es podrà visitar fins al 15 de gener, indaga en el llegat d'aquest dibuixant autodidacta a través d'un dels seus elements favorits: la finestra.

"En aquesta exposició sorprèn adonar-se de la quantitat de finestres que hi havia a les històries d'Hergé", va dir a Efe el "tintinòleg" i traductor oficial dels còmics, Michael Farr.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Aquest element, protagonista absolut de l'exhibició, mai apareix en les vinyetes del belga per casualitat. De fet, "la primera vegada que Tintín va conèixer al seu inseparable amic el Capità Haddock va ser a través d'un ull de bou", va afegir Farr.

Les parets de les tres sales que acullen la retrospectiva, batejada com Tintín: la peça mestra d'Hergé, han estat curiosament decorades amb un paper pintat que recorda a les contraportades dels icònics còmics.

Els retrats en tons blaus del general Alcázar, Milú, Serafí Llantió i Rastapopoulos, entre altres personatges, transporten el visitant a les vinyetes on el reporter va visitar l'Himàlaia, el fons del mar i la lluna.

De tots ells, el Capità Haddock era el preferit del seu creador, "també el de la gent perquè és molt humà, li agrada beure, dir renecs, és irritable ... per això l'hem posat a tot arreu en aquesta exposició", va afirmar el expert.

La mostra recorre l'evolució de les vinyetes de George Remi, que va adoptar el pseudònim d'Hergé, des de la senzillesa de les tires que va publicar en els seus primers treballs en diaris, fins a l'estil definit de la seva obra gràfica difosa en llibres.

La vocació de l'il·lustrador va ser primerenca, des que era un nen va omplir els seus quaderns de l'escola amb il·lustracions i dibuixos que es recullen en les fotografies de l'exhibició.

Va ser en 1929 quan el personatge que el va fer famós a tot el món va aparèixer per primera vegada a la revista "Le Petit Vingtième" i la passió per l'entranyable Tintín segueix intacta en els nostres dies.

Abans de complir vint anys, Hergé va donar a conèixer el reporter de serrell ros en Tintín al país dels soviets, quan es va convertir en el corresponsal mundial de Le Petit Vingtième.

"El personatge és enormement popular i no només a Europa, sinó també a Àsia o Àfrica. Són històries plenes d'humor amb què qualsevol es pot identificar ", ha manifestat Farr.

Influenciat per les notícies del dia i les pel·lícules, Hergé va saber distingir-se dels altres dibuixants per la seva habilitat d'integrar la realitat en les històries que relatava a través de les seves il·lustracions.

A més, el dibuixant sentia passió per l'art i fusionar en les seves historietes tècniques emprades per pintors, fotògrafs i directors de cinema.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Tintin - Hergé - Masterpiece – London – Britain – 06 – Nov - 2015

Com a mostra l'exposició, a través d'esbossos, vinyetes originals i fotografies de moments destacats, el món de Tintín va anar creixent fins que el 1950 Hergé va establir un estudi amb un equip que el va ajudar a desenvolupar més històries.

"Hi havia una persona especialitzada en il·lustrar cotxes, una altra encarregada dels colors, però ningú més que Hergé podia pintar els personatges principals", va assegurar Farr.

Encara que l'equip va anar creixent fins a emprar a gairebé cinquanta persones, el dibuixant belga mai va imaginar fins on arribaria la fama del reporter de serrell ingràvid i pantalons bombatxos.

"Li hauria encantat aquesta mostra. El graciós és que solia venir a Londres a veure a un editor i es quedava en un hotel que hi ha creuant el riu, així que coneixia molt bé aquesta zona i s'hagués sentit com a casa ", va aclarir el "tintinòleg".

La saga de Tintín i el seu fidel gos Milú, composta per 24 aventures al voltant del món, ja ha venut més de 250 milions d'exemplars i ha estat traduïda a més de 50 idiomes.

(Font: Mitjans propis: REPUBLICA / EFE / LONDRES / 2015.11.11)

Astèrix: "El papir del Cèsar" comença millor que els "Pictes"

El general De Gaulle va dir que el seu únic rival internacional va ser, sens dubte, Tintín, l'heroi d'Hergé. Ha de revisar la seva sentència avui, Tintín és certament insuperable en el seu gènere, però Astèrix s'ha convertit en un ambaixador mundial de França. Perquè els seus àlbums es venen tan bé. Clarament, les dades de GfK avancen un milió de còpies venudes en dues setmanes. Upss, quines xifres ...

Hom pot llegir de fet a Le Figaro que el tiratge inicial ha estat de dos milions d'exemplars per França, i que ja n'ha venut un milió en l'espai de dues setmanes. Les dades provenen de GfK i presentat per Celeste Surugue, CEO Hachette Edicions Albert René i Col·leccions. De fet, cal recordar que el Grup Hachette es va convertir en l'amo de l'editorial del llogaret d'irreductibles el març del 2011. El petit gal representava unes vendes de 350 milions de còpies a tot el món.

(Font: Mitjans propis – AcctualLitté)

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

En el número anterior informàvem que sortia a la venda HERGÉ LE FEUILLETON INTÉGRAL, publicat per Gallimard via Casterman/Moulinsart, tota la seva obra com la versió serialitzada publicada en premsa i amb un centenar de pàgines amb documents inèdits.

Ara hem pogut veure a RFI (Radio França Internacional) aquest article:

"En la trastienda de Tintín"

El nom original era Georges Remi, però va ser universalment conegut com Hergé. La seva obra principal, Les aventures de Tintín, és un clàssic de la història del còmic. Per aquests dies, les editorials Casterman i Moulinsart publiquen el primer tom de les obres completes del dibuixant tal com van aparèixer a la premsa de l'època.

Es tracta d'un esforç inèdit que segurament delectarà als lectors més fidels del belga i el farà més familiar per a aquells no tan propers al seu treball. Aquest primer volum de l'obra és el volum 11 de l'obra d'Hergé, ja que els volums no seran publicats en ordre cronològic, sinó de manera aleatòria.

"Estem encantats, genera molta expectativa", afirma Paloma Pérez, integrant de "¡Mil Rayos!", associació de lectors castellanoparlants de Tintín, i ens dóna les seves primeres impressions d'aquesta publicació. "S'havien publicat els arxius, que eren uns llibres molt bons. Això semblava similar, però és molt diferent, és la publicació tal qual es va veure per primera vegada", afegeix.

La novetat de la sèrie que obre aquest volum és la publicació en forma de facsímil de les aventures de Tintín tal com van aparèixer a la premsa de l'època, el que explica bé el nom de la col·lecció: "Le Feuilleton Intégral". D'aquesta manera, els lectors del belga podran apreciar i comparar el resultat

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

registrat en els àlbums amb aquelles versions inicials, més urgents, que apareixien a la premsa diària o setmanalment.

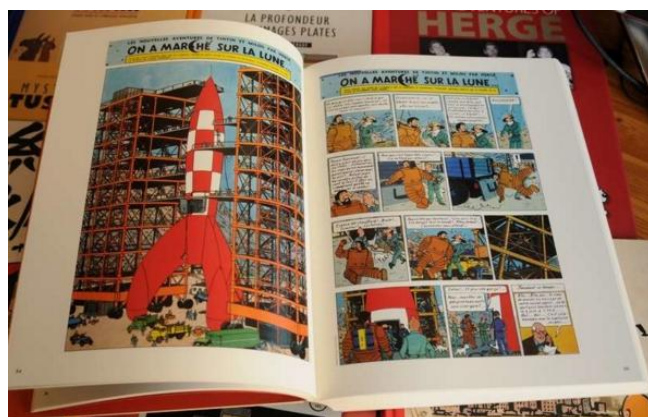
"Com és el volum dels anys 50, és una mica més elaborat, a diferència del material dels 20", diu Paloma. "Però efectivament, després hi havia coses que treia per als àlbums".

Aquest primer volum publicat inclou quatre històries de les Aventures de Tintín, dels quals hi ha imatges inèdites, que no van aparèixer després en els àlbums. No obstant això, també s'inclou l'última de les entregues de la sèrie Jo, Zette i Jocko, una de les tres tires còmiques d'Hergé, a més de la conegudíssima Tintín i de Quick i Flupke.

"Mai s'havia ajuntat tot aquest material des del principi fins al final", assenyala Jordi Canyissà, membre de l'Associació de Crítics i divulgadors de Còmic d'Espanya. "És una bona notícia no només per conèixer altres obres d'Hergé més enllà de Tintín, sinó per dimensionar l'amplitud de tot el seu treball", sosté l'especialista.

El període al qual correspon aquest primer volum és el que va de 1950 a 1958, un temps en què el dibuixant belga va haver d'afrontar la pressió de publicar cada vegada més fins el punt d'optar per interrompre transitòriament la producció de la historieta durant i refugiar-se durant un temps a Suïssa. Paradoxalment, és també un moment de maduresa creativa.

"Després de la Segona Guerra Mundial, és un moment apassionant, perquè arriba a la puresa de la línia, perfecciona els guions i cada vegada construeix una cobra més pensada, més madurada, més conscient que està fent un pas endavant", explica Canyissà.

Aquest volum de gairebé 500 pàgines que apareix a les llibreries té també textos d'especialistes sobre la vida i obra d'Hergé, a més de cobertes, il·lustracions i capçaleres. Aquest és el primer dels dotze volums que es publicaran d'aquí a 2021, a raó de dos per any.

(Manuel Dueñas - Culture 11-11-15 / Integral de Hergé (Tintín))

Propera subhasta de la casa **Millon, BANDES DESSINÉES - L'UNIVERS D'HERGE**, el 13 de desembre 2015 a Brussel·les. Podeu descarregar-vos el catàleg en PDF a

[http://www.hubertybreyne.com/invitation/151213 MILLON Catalogue 60pages HERGE LOWdef sns.pdf](http://www.hubertybreyne.com/invitation/151213_MILLON_Catalogue_60pages_HERGE_LOWdef_sns.pdf)

(Font: Les Amis de Hergé)

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Ha mort Georges Remi júnior,

Home de caràcter, escorxat viu, cor d'or i una llengua esmolada, cap idealista de fusta, etc. Els epítets no fallen, a la premsa, amb la publicació del seu llibre "Un oncle anomenat Hergé" Remi júnior, per definir Georges, el seu nebot, el fill de Paul Remi.

George va morir aquest 2 de novembre al Regnéville-sur-Mer, a Normandia, on vivia amb la seva dona Armande.

(Font: Les Amis de Hergé)

Un caça Borduri atacant Molins de Dalt?

I ha quedat ben tocat però,

Definitivament, han reparat Molins de Dalt,

